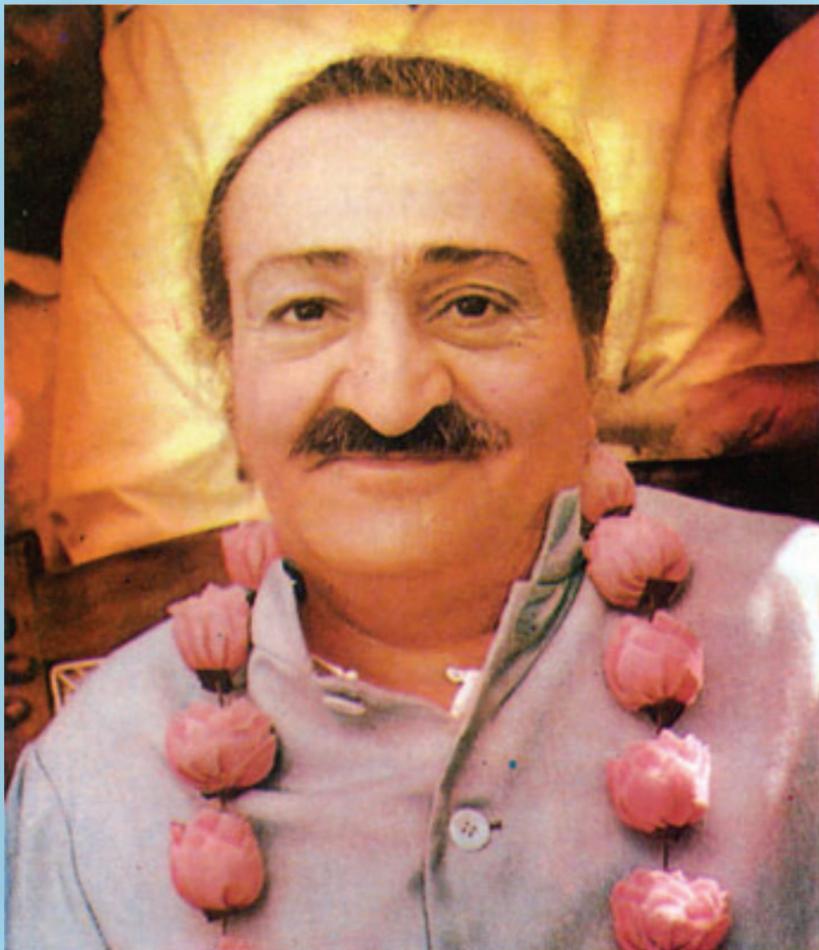

ఆవీశన్ ఏపొర్

సంపుటి 65

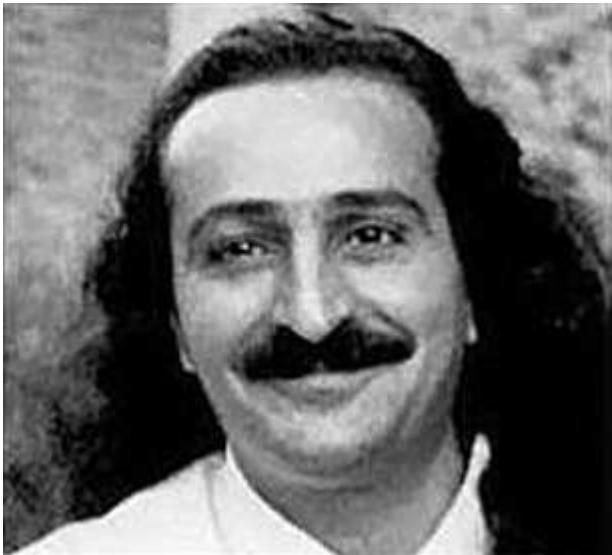
మే 2020

సంచిక: 5

సీకు నాయిందు పలపూర్ణ ప్రేమ మరియు
సన్ము పూల్గా భగవదవతారంగా ఒప్పుకొనకపడతే
నాకు సంపూర్ణ విధేయుడవై ఉండటం అనాధ్యం.

భగవంతుడు వినేది కేవలం హృదయ భాషీ

1954, ఫిబ్రవరి 8వ తేదీన ఉదయం 8 గంటలకు హమీర్పూర్లో ప్రత్యేకంగా అలంకరించిన పామియానాలో దర్జన కార్యక్రమం ప్రారంభమైంది. 9.20 ని॥కు బాబా దిగువ సందేశాన్ని తెలియజేశారు.

“మనమంతా ఒక్కటే. ధనికులు, పేదలు, స్త్రీలు, పురుషులు, చిన్నాలు, పెద్దాలు, అక్షరాస్యులు, నిరక్షరాస్యులు అంతా ఒక్కటే. మనందరిలో సమానంగా ఉన్న దివ్యతావాన్ని అనుభూతి చెందేందుకు ప్రతి ఒక్కరికీ హక్కు వుంది. భగవంతునితో మనం ఒక్కటైన విషయాన్ని తెలుసుకునేందుకు ఉన్న ఒక్క మార్గం భగవంతుణ్ణి ప్రేమించడమే.

భగవంతుడు నాలుక ద్వారా ఉచ్ఛరించే జపాలు, మంత్రాలు, భక్తిగీతాలు మొదలైన వాటిని పట్టించుకోడు. మనసు ద్వారా జరిగే ధ్యానం, ఏకాగ్రత, భగవంతుని తలపులు కూడా పట్టించుకోడు. అతడు వినేది కేవలం హృదయభాషనే. అదే ప్రేమ భాష. ఈ ప్రేమకు ఆడంబరాలు, పూజాదికాలు అవసరం లేదు. ప్రియతముణ్ణి హానంగా ఆరాధిస్తే చాలు.

భగవంతునికి సంబంధించిన అంశాల్లో ‘అనంతమైన నిజాయాతీ’ (Infinite Honesty) ఒకటి. అందువల్ల లేశమాత్రమైనా కపటం మనలో ఉన్న అది భగవంతుడి నుండి మనల్ని దూరం చేస్తుంది.

AVATAR MEHER

Editor in Chief

B. Ramakistaiah

Working Editor

E.S. Prabhakar

Associate Editors

M.V.R.K. Balaji,
Meher Venkat

సంపుటి 65

మే 2020

సంచిక: 5

ఎప్రిల్ మాసంలో 'లార్కడోన్' కారణంగా ప్రపంచమంతా స్తంభించిపోయింది. కానీ బాబా ప్రేమికులు దీనిని సదవకాశంగా మలచుకొని ప్రతిరోజు వర్షపల్ సహవాసులు నిర్వహిస్తున్నారు. తెలుగు రాష్ట్రాలలో బాబా నామజపం, బాబా ప్రార్థనలు ప్రతిరోజు కొనసాగుతున్నాయి.

'భగవంతుడు వినేది కేవలం హృదయ భాషే' వ్యాసం ద్వారా ప్రేయతముడు మనసుండి ఎమి ఆశిస్తున్నాడో తెలుస్తుంది. సావక్కుత్తాల్, నదీన్ దంపతులు ప్రేయతముని సేవించుకొన్న ధన్యజీవులు. అన్నిటికన్నా ముఖ్యం 'బాబాను ఆసందపరచడమే అన్నలైన విషయం' వ్యాసం బాబా ప్రేమికులుగా మనం ఎలా ఉండాలో

తెలియజేస్తుంది. ప్రేయతమ బాబాను ఎలా ప్రేమించాలో మనకు తెలియజేసిన మెహారామాయి గురించిన వ్యాసం 'ప్రేమకు మారుపేరు మెహారా' మనందరికి అవతారుని ఎలా ప్రేమించాలో తెలుపుతుంది. బాబా పునరుజ్ఞీవింపజేసిన 'సూఫీయజం రీభిరియంతెడ్' సంస్కృత ముర్దిదా కెరోల్ వేలెండ్ కానర్ అవతార్ మెహార్ మాసప్రతికు మూడు వ్యాసాలు పంపించడం చాలా సంతోషదాయకం. ప్రస్తుత 'ప్రపంచ సంక్లోభం కూడా దైవి ప్రణాళికలో భాగమే' అని తెలియజేస్తూ 1940వ దశకంలో పరిస్థితులను, అప్పటి బాబా సందేశాలను ఈ వ్యాసంలో మనతో పంచుకున్నారు. మనలను ప్రేమించే ప్రేయతముడు సదా మనకు తోడు, నీడై ఉంటాడన్న విషయం తెలిపే 'అక్కడ కూడా నేనున్నాను' వ్యాసం, నవజీవనం, బాబా కార్యక్రమాల వార్తలు ఈ సంచికలోని ముఖ్యంశాలు.

అవతార్ ప్రేమికులు అండ్రు కేంద్రమీ

తెలుగు ప్రేమికులు

విషయాచిక

భగవంతుడు వినేది కేవలం హృదయ భాషే	02
బాబాను ఆసందపరచడమే అన్నలైన విషయం	04
ప్రేమకు మారుపేరు మెహారా	11
ప్రపంచ సంక్లోభం కూడా దైవి ప్రణాళికలో భాగమే	17
అక్కడ కూడా నేను ఉన్నాను	22
నవజీవనం (ధారావాహికం)	25

అవతార్ మెహార్ పత్రికకు ఆన్‌లైన్ డ్యూరా చందాను లేదా విరాళాలు పంపదలిన ప్రేమికులు

'పజ్జపర్ అవతార్ మెహార్' అకెంట్ నెం. 00000062139595964 ప్రైట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా,

ప్రైమార్యాల్ నగర్ భూమిచేసిన IFSC Code : SBIN0020067 కు పంపగలరు.

బ్యాంకులో జముచేసిన వివరాలను అత్రసుతోసుహ క్రింది చిరునామాకు తెలయజేయగలరు.

ముసియార్డ్ పంపు వారు : ఇంటి నెం. 16-8-240/7, మలక్కెపల్, ప్రైమార్యాల్ - 500024.

ప్రస్తుతం రాశి యొడల వెషిస్కుర్చ్చ లేదా ఈమెయిల్ డ్యూరా సంప్రతించగలరు

బాబాను ఆసీద్దహిరచిడమే అస్తైన విషయం

మండలి సభ్యులతో బాబా

సావక్కొత్యాల్ బాబాకు సన్నిహిత శిష్యుడు. అతని కుమార్తె నాజూకొత్యాల్ తమ కుటుంబం మెహెరాబాద్ ఆశ్రమంలో ఉన్నప్పుడు జరిగిన విషయాలను ‘He Gives The Ocean’ అనే పుస్తకంలో కళ్ళకు కట్టినట్లు ప్రాసిన సంగతి చాలామంది బాబా ప్రేమికులకు తెలిసే ఉంటుంది.

బాబా ఆశ్రమంలో ఉండే ట్రై పురుషులకు ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్కరకమైన పని అప్పగించేవారు. నాజూకొత్యాల్ తల్లి, అంటే సావక్కొత్యాల్ భార్య నర్దీన్ బాబా పట్ల చూపిన విధేయత తిరుగులేనిది. ఆమె తన కర్తవ్య నిర్వహణగావించిన తీరు ప్రియతమ్యాణ్ సంతోషపరచింది. ఏ విధంగానో ఈ శీర్షికలో చూద్దాం (నాజూ మాటల్లో):

మా తమ్ముడు ఆట బాధ్యతను సిల్లాకు అప్పగించడం:

పిల్లలమైన మేము చిన్నచిన్న సరదాలతో ఆనందంగా మెహెరాబాద్ ఆశ్రమంలో గడిపేసేవారము. కానీ మా అమ్మ (నర్దీన్) చాలా కష్టపడి పనిచేస్తూనే ఉండేది.

బాబా ఇచ్చిన బట్టలు కుట్టడం పూర్తికాగానే, బాబా ఆమెకు మరొక సరికొత్త బాధ్యత అప్పగించారు. అది ప్రతిరోజు 250 చపాతీలు తయారుచేసే పని. ఆమెకు సహాయం చేసేందుకు బైదుల్ భార్య సల్త్యాన్, సిల్లా ఉండేవారు. వారందరి పనిని పర్యవేక్షిస్తూ రొట్టెల తయారీ జరిగేటట్లు చూసే బాధ్యత అమ్మది. ఆ పని మొత్తానికి ఆమే నాయకురాలు. ఆ పని కూడా బాబాకు సేవ చేయడమే కాబట్టి అమ్మ రొట్టెలు రాత్రి భోజనంలోకి తయారుచేయాలంటే సాయంత్రమే పిండిని తడిపి పెట్టాలి. అందరూ ఉదయం 5గంటలకల్లా నిద్ర లేవాలనే నియమం. ఆశ్రమంలో ఉన్నప్పటికీ, అమ్మను 6.45ని॥లకు నిద్రలేవడానికి బాబా ఆనుమతిచ్చారు. టీ త్రాగి రొట్టెలు చేయడానికి వంటగదికి వెళ్లిపోయేది. అమ్మకు వంటగదిలో సహాయపడడానికి ఉన్న సిల్లాకు వంట పనులంటే ఇష్టం ఉండేదికాదు. ఒకసారి అమ్మ సిల్లాతో “నీవు నా కొడుకు ఆదికి సంబంధించిన పనిని చూసుకోవడానికి అంగీకరిస్తే, నీవు చేయవలసిన వంటపని కూడా నేనే చేస్తాను” అని చెప్పింది. అమ్మ బాబాకు ఈ విషయం చెప్పగా, బాబా అందుకు అంగీకరించారు. ఆ విధంగా ఆదీని విడిచిపెట్టి వచ్చి వంటగదిలో పని చేసేటప్పుడు ఉండే ఆండోళనకు తెరపడింది. సిల్లా మొదట్లో అదీ యొక్క శారీరక అవసరాలను, తరువాత చదువుసంధ్యల విషయాలను కూడా శ్రద్ధతో ప్రేమగా చూసుకొనేది.

చపాతీలు చేసే బాధ్యత మొత్తం తీసుకోవడం:

భోజనాలలోకి కావలసిన చపాతీలను సమయానికి సిద్ధం చేయాలని ఆమ్మ గబిగబా రొట్టెలు చేసేది. ఆ పనిలో మునిగి ఉండటం వలన ఆమె ఇతర స్త్రీలతో మెహెరా గదిలోగాని, టిన్సెడ్లోగాని జరిపే సమావేశాలకు వెళ్లులేకపోయేది. వంటగదిలో ఆమెకు పనిలో సహాయపడేవారంతా బాబా సమక్కంలో గడపడానికి వెళ్లినా, ఆమె అడ్డ చెప్పేది కాదు. చపాతీలు చేసే పనికి ఆమ్మ ముఖ్యాలు కాబట్టి ఆమె ఉన్న హోదాకు న్యాయం చేకూర్చాలంటే వంటగది విడిచి వెళ్లుకూడదు. ఆమె బాధ్యతను నెత్తిమీద వేసుకొని నిబ్బరంగా నిలబడి ఉండటాన్ని బాబా అలక్ష్యం చేయలేదు. బాబా స్త్రీలతో కూర్చొని ఉన్నప్పటికీ, ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లు చుట్టూ కలియచూసి, అమ్మ ఒంటరిగా వంటగదిలో పని చేస్తూ ఉండడం గమనించేవారు. అప్పుడు బాబా తన వద్ద ఉన్న స్త్రీలను కూర్చొని ఉండమని చెప్పి, బాబా వంటగదికి వెళ్లి సున్నితమైన తన అరచేతుల్లోకి అమ్మ ముఖాన్ని తీసుకొని తన ప్రేమను కురిపిస్తూ, పని పట్ల ఆమెకున్న ఆసక్తిని మెచ్చుకొని తిరిగి స్త్రీలు వేచి ఉన్న చోటుకు వచ్చేసేవారు. చపాతీలు చేస్తున్నప్పుడు

ఎడమ నుండి హిల్ల్స్, సావక్ కోత్స్వల్,
నల్గొండ్, నాజా ముందు వరుసలో ఆటి

వాటిని పొంచ్చిమీద
కాల్చేటప్పుడు అమ్మ
హృదయం, మనస్సు
ప్రియతమ బాబాపైనే
ఉండేది. అది అంతలేని
ధ్యానంలా ఉండేది.

బాబాయే నా తల్లి అయ్యరు:

ఒకరోజు ఉదయం
అమ్మ వంటింట్లో పని
చేసుకుంటూ కూర్చుని
ఉండగా, బాబా లోనికి
వచ్చి ఆమెనే గమనిస్తూ,

‘నీవు చాలా అందంగా ఉంటావు’ అన్నారు. ఆ సమయంలో అమ్మ ఒంటరిగా తనకు అప్పగించిన పని చేసుకుంటూ ఉంది. తన ప్రియతముని నుండి అటువంటి మాటలను ఆమె ఊహించలేదు. బాబా అన్న ఆ మాటలతో ఆమె హృదయం ఉద్యోగంతో ఉప్పాంగిపోయింది. ఆమె బుగ్గలపై కన్నీళ్ళు కారిపోవడం మొదలైంది.

“ఎందుకేడుస్తున్నావు? నేనెందుకలా అన్నానంటే...” అని బాబా చెబుతుండగా మధ్యలోనే ఆమె “బాబా! చాలామంది నేను అందంగా ఉంటానని పొగుడుతారు. కానీ నేనైతే ఎప్పుడూ అలా అనుకోలేదు. ఎందుకంటే నా వివాహమైన ఇన్నేళ్ళలో సావక్ ఒక్కసారి కూడా ఎప్పుడూ నేను అందంగా ఉన్నానని అనలేదు. కానీ ఈరోజు మీరు, నా ప్రభువు నాతో నేను అందంగా ఉన్నానని అన్నారు. నేను అందంగా ఉంటానని మా అమ్మ నాతో ఎప్పుడూ అంటుందేది. బాబా! మీరు కూడా నాకు అమ్మే కదా! ఇక నుండి మా అమ్మే నాకు దొరికిందని సంతోషంగా ఉంటాను. ఈ ప్రపంచంలో ఇంకెవరూ ఆ మాట అనవలసిన అవసరం ఇక లేదు” అంది. పై మాటలు చెబుతూ ఆమె వెక్కుతూనే ఉంది. బాబా సున్నితంగా ఆమె కన్నీళ్ళు తుడిచి, బుగ్గలపై ఉన్న కన్నీతీబొట్టను క్రిందకు త్రోసేసారు. ఆమె హృదయాన్ని పారవశ్యంతో నింపేసిన తన ప్రభువు, తల్లి అయిన బాబా చూపే కరుణను ఆస్పాదిస్తూ అమ్మ నవ్వింది. దైవిమానవునికి అతి సున్నితమైన మన హృదయ

వీణతంతుల గురించి బాగా తెలుసు. ఆయన తన దివ్యసుకుమారంతో వాటిని మీటుతారు.

దాగిఉన్నబలహినతనువెలికితీసేప్రియతముడు:

కొన్ని సందర్భాల్లో అమ్మతో బాబా కలిసంగా కూడా ఉండేవారు. ఒకరోజు ఉదయాన్నే ఒక మస్తు కొరకు చపాతీలు కావాలని ఆదేశించారు. ఆరోజు చేయవలసిన చపాతీలు అప్పటికింకా తయారుగా లేనందున, అమ్మ ముందురోజు తయారుచేసిన చపాతీలుంటే మస్తుకొరకు పంపించింది. బాబా నొచ్చుకొని ఒక సందేశంతో పాటు చపాతీలు వెనక్కు పంపించారు. ఆ సందేశంలో “నా మస్తులు నిలువ ఉన్న చపాతీలు తిని జబ్బువడడం నాకిష్టంలేదు” అని ఉంది. అమ్మ బాబాను బాధపెట్టినందుకు బాగా కలవరపడుతూ ఏడవడం మొదలుపెట్టింది. బాబా వంటగదికి వచ్చినపుడు ఆమె ఏదుస్తూ ఉండడం చూసారు. బాబా ఆమెను “ప్రభూ! నన్ను నీ దాసిగా చేసుకో...” అని మీరా పాడిన పాట నీకు గుర్తుందా” అని అడిగారు.

“అపును బాబా నేను కూడా మీరా వలె రాజకుమారి కావాలనుకుంటున్నాను” అంది.

బాబా తన వేలిని తన తలచుట్టూ త్రిప్పి చూపిస్తూ, “నీ బుద్రతో లూజుగా ఉన్న నట్టు ఉన్నట్టుంది” అనేసి అక్కడనుండి రాజలీవితో నడిచి వెళ్ళిపోయారు. బాబా దైవిమానవనిగా ఆమెలోని భావాలను అర్థం చేసుకున్నారు. ఆమెలో నిజంగా కలిగిన భావాలనే బయటకు వ్యక్తం చేసింది. ఆమెలో దాగి ఉన్న బలహినతను వెలికితీసి ఆయన పాదాలపై పడేసింది. అలా మాటల్లాడినందుకు తప్పు తెలుసుకుని సిగ్గుపడుతూ బాబా వెనకే పరిట్టుకొని వెళ్ళి మన్మించమని వేడుకొంది.

“నీవు ఆ మాటలన్నప్పుడే నిన్ను క్షమించేశాను. జరిగినదాన్ని పూర్తిగా మరచిపో” అంటూ నవ్వారు బాబా.

ప్రభువుతనకిఛినపనిపట్లగలపుకాగ్రత:

అమ్మ చపాతీలు చేసే తన కర్తవ్యాన్ని ఎంత గంభీరంగా తీసుకున్నదంటే ఒకసారి 103 డిగ్రీల జ్వరం వచ్చి చాలా జబ్బు పడింది. కానీ తన పనిని మాత్రం ఆపకుండా చేసుకొనే ఉంది. ఆ మరునాడు జ్వరం 101 డిగ్రీలకు చేరింది. అప్పుడుకూడా జ్వరం ఉన్న సంగతి ఎవరికీ తెలియనీయకుండా తన పని చేసుకుంటూనే ఉంది. మూడవరోజు జ్వరం పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. కానీ చాలా నీరసంగా కనిపించింది.

ఆరోజు బాబా వంటగదిలోకి వచ్చి అమృతో ‘నరీనీ! నీవు పాలిపోయినట్లు, నీరసంగా కనబడుతున్నావు. ఒంట్లో బాగా లేదా?’ అని ఆడిగారు.

అప్పుడు అమృ “రెండురోజులపొటు బాగా జ్వరం వచ్చింది” అని చెప్పగానే, వెంటనే బాబా ‘నాకెందుకు ఈ విషయం చెప్పలేదు? నీ గదికెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకో’ అని ప్రశ్నించారు.

అమృ సమాధానంగా “బాబా నిన్న, మొన్న రెండురోజులు ఆరోగ్యం బాగా లేదు. ఇప్పుడు బాగానే ఉంది. అటువంటప్పుడు నా పని ఎవరికో అప్పగించి, వారికి భారం కావడం ఎందుకు? నా గురించి చింతించకండి బాబా. ఇప్పుడు నాకు విశ్రాంతి అవసరం లేదు. నా పని పూర్తి చేసుకున్న తరువాత విశ్రాంతి తీసుకుంటాను” అని చెప్పింది.

బాబా నవ్వుతూ ‘నీకు మొండితనం ఎక్కువు’ అన్నారు.

నిజంగానే ఆమె మొండిది, కానీ చాలా ఛైర్యవంతురాలు, తన ప్రభువు తనకిచ్చిన పనిపట్ల ఆమెకు ఎనలేని ఏకాగ్రత ఉండేది. అది ఆమెకు ఎంతటి బాధాకరమైన పవ్వెనా సరే వెనుకాడేది కాదు. ఒకసారి ఒకరోజు సాయంత్రం భోజనాల సమయంలో టిన్సెడ్స్‌లో మరునాడు కొంతమంది ట్రీలు బొంబాయి నుండి బాబా దర్జనార్థం రానున్నారని ప్రకటించడం జరిగింది. ఆ వచ్చేవారు సమాజంలో ఉన్నత వర్గానికి సంబంధించిన వారని మాకు తెలియజేయడం జరిగింది. అలా ప్రత్యేకంగా ప్రకటించినపుడు మేము మాకున్న వాటిలో మంచి దుస్తులు ధరించి సిద్ధంగా ఉండేవాళ్ళం. ఎందుకంటే మేమంతా మెహార్బాబా ఆత్మమానికి సంబంధించిన వాళ్ళం కదా! అమృ మాతో వెలిసిపోయిన లేదా మాసికలు వేసిన దుస్తులు వేసుకోవద్దని గట్టిగా చెప్పింది.

పపనిసీపరువు తక్కువపని అనుకోకూడదు:

ఆ మరునాడు నేనింకా నిద్రపోతూ ఉండగానే తెల్లవారుజామున 5 గంటల ప్రాంతంలో కిట్టీ మా గదిలోకి శబ్దం చేయకుండా మునివేళ్ళపై నడుచుకుంటూ వచ్చి, అమృను నిద్రలేపి, బయటకు రమ్మని పిలిచింది. వారి మధ్య మాటలు గునగునల రూపంలో, సంజ్ఞలతో గదిచింది. నేను కళ్ళు తెరిచి అమృ బయటకు వెళ్ళడం చూసి, మరల నిద్రపోయాను. ఆ తరువాత నాకు తెలిసినదేమెటంటే, మా పాయిభానాలలో క్రింద మలం ప్రోగయ్య బకెట్లను ఖాళీ చేసే వ్యక్తి గత రెండు రోజులుగా రాలేదు. ఆ మలం పొంగిపొర్లుతున్నాయి. కాబట్టి కిట్టీ, నరీనేలు వాటిని వాటిపైన పట్లుకునే రింగుల సహాయంతో లేపి తీసుకెళ్ళి ఒక్క గోతిలో వేసేసి,

బకెట్లు భాళీ చేసారు. వాటిని వారిద్దరు కలిసి శుభ్రంగా కడిగి, మరుగుదొడ్డు కూడా బాగా రుద్ది కడిగి, తిరిగి బకెట్లను యదాస్థానంలో అమర్చారు. ఆ పని పూర్తిచేసిన తరువాత అమ్మ మా గదికి వచ్చి, మరల నిదర్లోకి జారుకుంది. తాము చేసిన పని గురించి ఆమె ఎవరికీ ఒక్కముక్క కూడా చెపులేదు.

రావలసిన అతిథులు వచ్చారు, బాబా దర్శనం చేసుకున్నారు. వారు ఆశ్రమ పరిసరాలలో నెలకొనియున్న ప్రశాంత వాతావరణాన్ని, నిరాండబర జీవన విధానాన్ని కొనియాడారు. ఆరోజు తరువాత వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయారు. బాబా అందరినీ సమావేశపరిచారు. కిట్టి గంట మోగించి, ప్రతి ఒక్కరిని రావాలని పిలవగా అంతావచ్చి టీన్ షైట్లో స్టూళ్ళపై కూర్చున్నాం. అక్కడున్న వారిలో ఒకరు “పాయిభానా బకెట్లు భాళీచేసే వ్యక్తి రెండు రోజులుగా రావడం లేదు, ఎందుకో తెలియదు” అన్నారు.

బాబా ‘నా దర్శనానికి అతిథులు కూడా వచ్చారు కాబట్టి బకెట్లన్నీ బాగా నిండిపోయి పొంగిపొర్లతూ ఉండి ఉంటాయే’ అన్నారు.

అప్పుడు మరొకరు “బాబా...! ముందుకంటే కూడా పాయిభానాలన్నీ ఇప్పుడు మరింత పరిశుభ్రంగా ఉన్నాయి. ఆశ్వర్యంగా ఉంది” అని చెప్పారు.

‘వాటిని ఎవరు శుభ్రం చేసారు?’ అని బాబా ఆడిగారు.

కిట్టి జరిగింది చెప్పుడానికి కొంచెం సందేహించింది. బాబా మళ్ళీ అడగడం వల్ల మెల్లగా ‘బాబా...! నర్సీన్, నేను ఉదయం అయిదు గంటలప్పుడు శుభ్రం చేసాం’ అంది.

చపాతీలు చేయడంలో వంచింట్లో బిజీగా ఉన్న అమ్మను తన వద్దకు రమ్మని బాబా కబురుపంపారు. ‘బాబా నన్నెందుకు పిలిచారు’ అని కబురు తెచ్చిన ఆమెను అడగ్గా ‘పాయిభానాల గురించి అనుకుంటాను’ అని చెప్పింది.

ఆశ్రమంలో ఉన్నవారు బాబా వారికి కేటాయించిన విధులనే తప్ప ఇతర పనులను ఆయన అనుమతి లేకుండా చేయకూడదనే నియమం ఉందని గుర్తొచ్చి నర్సీన్ మొదట కొంత భయపడింది. అయినా త్వరగా వచ్చి బాబా ముందు నిలబడింది.

బాబా ఏమీ అనకముందే ఆమె ‘బాబా...! మీ ఆదేశాన్ని ఉల్లంఘించినందుకు క్షమించండి. కానీ నేను మీకు మూడు విషయాలు చెప్పాలనుకుంటన్నాను:

మొదటిది : మీరింకా క్యాబిన్లో ఉండగా, మేము తెల్లవారుజామున 5 గంటలకు మీ అనుమతి ఎలా తీసుకోగలం.

రెండవది : బాగా నిండిపోయి ఉన్న బకెట్లను కిట్టే ఒకర్తీ ఎలా మోయగలదు? ఆమె ఒకర్తీ మోయగలిగి ఉండేదికాదు.

మూడు : బొంబాయి నుండి మీ దర్జనానికి అతిథులు రానున్నారని తెలుసు. అలాంటప్పుడు పాయిభానాలు శుభ్రం చేయకుండా ఎలా ఉంటాం. బకెట్లన్ని నిండిపోయి దుర్వాసన వస్తూ ఉంటే వచ్చిన వారికి మన ఆశ్రమం పట్ల ఎటువంటి అభిప్రాయం కలుగుతుంది?

బాబా ఆ విషయంలో ఏమైనా అనడానికి కూడా ఆస్మారం లేకుండా కిట్టే, తాను కలిసి చేసిన పనిని సమర్థించుకుంటూ చెప్పుకుపోతూనే ఉంది అమ్మ. అలా విని బాబా నవ్వడం మొదలెట్టే వరకూ ఆమె చెబుతూనే ఉంది.

బాబా ‘నదీన్, చెప్పడం ఇంకప్పుడు ఆపుతావు? నన్న ఏమైనా చెప్పనిస్తావా లేదా? మీరిద్దరూ చేసిన పనికి నేను గర్వస్తున్నాను, అలాగే ఆనందిస్తున్నాను కూడా’ అన్నారు.

వారిద్దరి వీపులపై ప్రేమగా తట్టి, ‘ఏ పనినీ కూడా పరువు తక్కువ పని అని అనుకోకూడదు. మనం అంతా కలిసి జీవించే ఆశ్రమంలో అటువంటి పరిస్థితులు వస్తూ ఉండవచ్చు. నేనుకూడా పిచ్చివారి ఆశ్రమంలో మస్తుల ఆశ్రమంలో వారు విసర్జించిన మలమున్న పొత్రలను ఖాళీచేసే వాడిని. కిట్టే, నదీన్లలు తమకు సరైనదని తోచిన పనిని చేశారు. అంతా కలిసి జీవించే ఈ ఆశ్రమజీవనం పట్ల వారికి గల అవగాహనకు నేను నిజంగా గర్వపడుతున్నాను” అన్నారు. బాబాతో ఉండగా అన్ని రకాల పనులు పరువుగల పనులే అవుతాయి.

ఆశ్రమంలో బాబాతో ఉండాలని సిద్ధపడి రావడం, వచ్చి ఆపై బాబా ఇచ్చ ప్రకారం నడుచుకుంటూ నిజాయితీగా, అంకితభావంతో పనిచేస్తూ బాబాను సంతోషపెట్టడం ఎంత కలినపైన విషయమో మనం ఇక్కడ గమనించదగ్గ విషయాలు. ఏ పనైనా సరే చేయడానికి ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంటూ, తమకు ఎంత కష్టం కలిగినా లెక్కచేయకుండా, ప్రభువు ఆదేశాన్ని అమలు చేయడానికి పెద్ద పీట వేసి నిజాయితీగా ప్రయత్నించి ఆయన మన్మసలను అందుకున్న వారి జీవితాలను గురించి చదివి తెలుసుకొని, మనమెక్కడున్నామో తరచి చూసుకునే సమయం కాదా ఇది?

ఈ సందేశాలు, త్రాతలు, ఉపన్యాసాలు వేటికి అర్థం లేదు.

సామాన్య వ్యాపారాలు భగవంతుణ్ణి లైమించడానికి ఆదరణియత్తైన వ్యాపారం - ఇతరులకు లైముతో సేవదేయడం.

శ్రీమతు కోర్కెపేరు బొటాదా

బాబూతో మెహోరా, నాజా మలియు మణి

“ప్రేమించే శక్తి పరిపూర్వమైన స్థాయికి చేరుకున్నప్పుడు, (అనగా, ఇసుమంత స్వార్థపూరితమైన అలోచనాసైతం లేని స్థితిని చేరినప్పుడు) అప్పటిపరకూ అనుభవించని, అన్నింటికంటే అతీతంగా ఉండే పరమాసందాన్ని మీరు అనుభవించగలుగుతారు. స్వార్థం ఏమాత్రం లేకుండా, కేవలం ప్రియతముని కోసమే ఉండే ప్రేమ అది. ప్రియతమునితో ఏకం కావడమంటే ఇదే”

- మెహోర్బాబా

తన ప్రేమికులు తనను ఎలా ప్రేమించాలని బాబా కోరుకున్నారో, అవిధంగా ప్రేమించే ఒక పాత్రసు మనకు ఆదర్శంగా చూపడానికి బాబా మెహోరా జీవితాన్ని మన ముందుంచారు. నిజానికి మెహోరా జీవితాన్ని తరచి చూస్తే, అందులో బాబా తప్ప వేరేదీ ఉండదు. అంతా బాబా మయిమే.

ఆమె బాబాను మొట్టమొదటిసారి సాకోరీలో చూసింది. “అయినే మేర్యాన్నజీ... ఉపాసనీ మహారాజ్ శిష్యులందరిలోకల్లూ ఇతడే ప్రముఖుడు. ఇతనికి

మహోరాజ్ బ్రహ్మనుభవాన్ని ప్రసాదించాడు” అని తోటివారు చెపినప్పుడు 15 ఏళ్ళ వయసున్న చిన్నారి మెహోరాకు ఆ మాటలు పూర్తిగా అర్థంకాలేదు.

మెహోరాబాద్ ఆశ్రమంలో స్త్రీలు ఉండేందుకు బాబా అనుమతించిన తరువాత దొలత్తమాయి తన ఇద్దరు కుమారైలన ప్రీనీ, మెహోరాలను తీసుకుని మెహోరాబాద్ చేరుకుంది. అప్పుడు మెహోరా బాబాను దగ్గర నుండి చూసి, ఆయన దర్శనాన్ని తనివితీరా పొందింది.

తండ్రి జహంగీర్ ప్రభుత్వ ఉన్నతోద్యోగి కావడంతో ఆమె పసితనం విలాసవంతంగా నడిచింది. ఖరీదైన దుస్తులు, కావలసిన ఆహారం, ఏది కావాలంటే అది ఆమెకు అందుబాటులో ఉండేది. తండ్రి జహంగీర్ హతాస్మిరణం తరువాత తల్లి దొలత్తమాయి ఉపాసనీ మహోరాజ్ ఆశ్రమంలో (సాకోరీలో) ఉండడానికి మైగ్గు చూపింది. అక్కడే బాబాను చూడడం, ఆ తరువాత క్రమంగా మెహోరాబాద్ ఆశ్రమం చేరుకోవడం జరిగింది.

అప్పటివరకు సున్నితంగా జీవించిన మెహోరా, మెహోరాబాద్ ఆశ్రమంలో చేరిన తరువాత తనకు అలవాటు లేని పనులను - పొత్తులను కడగడం, వంటచెరకు తీసుకురావడం లాంటి పనులను కూడా చేయవలసాచ్చింది. అయినప్పటికీ, బాబా కోసం పని చెయ్యడాన్ని ఆస్యాదించేది. బాబాను సేవించడం మెహోరాకు చాలా ఇష్టమైన పనిగా మారింది. ఆ పనులను తనకప్పగించడం తన అదృష్టంగా భావించేది.

మెహోరాబాద్ తొలిరోజుల్లో స్త్రీలు దిగువ మెహోరాబాదీలో రైలు పట్టాల సమీపంలో ఉండే పోస్టాఫీన్ భవనంలో ఉండేవారు. అంతకు ముందు బాబా, మండలివారు ఆ భవనం లోపల నిద్రించేవారు. కానీ, స్త్రీలు వచ్చిన తరువాత బాబా, మండలివారు బయట వరండాలో నిద్రించడం జరిగింది. మా గురించి విపరీతమైన చలిని, దోషులను లెక్కచేయకుండా వరండాలోనే నిద్రిస్తూ, మమ్మల్ని భవనం లోపల నిద్రించమనేవారు. ఈవిధంగా బాబా తనను తాను ఎంత కష్టపెట్టుకున్నారో కదా అని మెహోరా గుర్తుచేసుకుంటుండేది.

బాబా మెహోరాను పురుషులకు దూరంగా ఏకాంతంలో ఉంచారు. ఆమె పురుషులవరినీ చూడకూడదు, చివరకు వారి పేర్లు కూడా స్త్రీలు ఆమె ముందు ఉచ్చరించకూడదు. పురుషులన్న ఝాటోలను మెహోరాకు చూపించకూడదు. ఆమెను ఎవరూ తాకకూడదు (స్త్రీలు కూడా). ఆమె ప్రాయకూడదు, చదువకూడదు. ఆమె వెంట ఎప్పుడూ ఇద్దరు స్త్రీలు ఉండాలని బాబా ఆదేశం.

మెహోరాకు చిన్నప్పటి నుండి ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని అస్వాదించడమంటే చాలా ఇష్టం. అటువంటి మెహోరా బాబా ఆదేశాలకు విధేయతతో చాలా వరకు నాలుగు గోడలమధ్య గడిపింది. ఇలా ఎన్నో అంక్షలతో జీవించాల్సిచ్చినప్పటికీ, ఆమె బాబా ఆదేశాలనెప్పుడూ భారంగా భావించలేదు. బాబాకు విధేయత చూపుతూ, ఆయనను అనందపరచడంలోనే ఆమెకు సంతోషముండేది. అయితే బాబా ఆమెపై అనేక అంక్షలు పెట్టారన్నది మనకు కనిపించినా, నిజానికి బాబా చేసిన ఆంతరంగిక కార్యం సృష్టిలోని ‘ప్రీత్వము’పై జరిగింది. ఆమె జీవితం మొదటి నుండి చివరిపరకూ పరిశీలించి చూస్తే బాబా ఆమె ద్వారా ‘ప్రీత్వము’పై ఏవిధంగా పనిచేసారో తెలుస్తుంది.

బాబా మెహోరా గురించి చెబుతూ - “విశ్వంలోనే ఆమెది అతి పవిత్రమైన ఆత్మ. ఆమె ప్రేమ పరతులు లేనటువంటిది. ఇసుమంత స్వార్థం కూడా ఆమె ప్రేమలో ఉండదు. నా సంతోషం, నా అనందం, నా సౌఖ్యం తప్ప వేరే ఏదీ ఆమెకు అక్కరలేదు” అని చెప్పారు.

మరొక సందర్భంలో బాబా మెహోరా ప్రేమ గురించి చెబుతూ - “మెహోరా నన్ను ఎలా ప్రేమించాలో అలా ప్రేమిస్తుంది. ఆమెకు నా పట్ల ఉన్న ప్రేమ సాటిలేనిది, అతి పవిత్రమైనది” అన్నారు. అలాగే, బాబా ఒకసారి ఛాంజీతో “మీరా, రాధల ప్రేమలు రెండూ కలిపినా కూడా మెహోరా ప్రేమకు సరితూగపు” అన్నారు.

మెహోరా గురించి బాబా సోదరి మణి చెబుతూ “మెహోరా మెహోర్బాబాను ప్రేమించినట్లు మానవాళి కూడా బాబాను ప్రేమించాలని తెలియజేయడానికి మెహోరా పాత్రను బాబా మన ముందుంచారు” అన్నారు.

పాత్మాత్మ ప్రీలు మెహోరా జీవించిన జీవన విధానాన్ని ఇలా వర్ణించారు: “ఆమె జీవితం మెత్తం బాబాకే అర్పించేసిందనిపిస్తుంది. ఆమెను చూడగానే, ఏదో ప్రత్యేకత ఆమెలో ఉండనిపిస్తుంది. తన పాత్ర ఏమిటో ఆమెకు తెలుసు అన్నట్లుండేది. ఆమె ఎవరో బాబా ఆమెకు చెప్పారు. ఆమె ఆ పాత్రను అంగీకరించినట్లు మాకనిపిస్తుంది. బాబా ఆమె నుండి ఏం కోరుకుంటున్నారో కూడా ఆమెకు బాగా తెలుసు. ఆమెను చూడగానే అతి పవిత్రమైనదిగా అనిపిస్తుంది. ఆమె బాబాచే ఎన్నుకోబడినది. సంతోషానికి ఆమె మారుపేరులా ఉంటుంది. బాబా ఎప్పుడూ ‘మెహోరా సంతోషంగా ఉండా?’ అని అడుగుతూ ఉండేవారు. బాబాకు ఆమె ‘ప్రత్యేకం’ అని మేము గ్రహించాము.”

బాబా నవజీవనానికి వెళ్ళేముందు ఎవరివద్దనైనా ఏమైనా ఖరీదైన వస్తువులుంటే తనకిచ్చేయాలని ఆదేశించారు. మెహోరా తనవద్ద మూడు మంచి

చీరలున్నాయని చెప్పింది. అమె తన పెట్టె తెరవగానే పైన కనిపించిన చీరను చూపిస్తూ బాబా “జిదా?” అని అడిగారు. “కాదు...” అంటూ మెహారా పెట్టె అడుగునున్న మూడు చీరలను బాబాకు ఇచ్చిందట. ఆ తరువాత మెహారా ఈ విషయాన్ని గుర్తుచేసుకుంటూ “బాబా ‘జిదా...?’ అని అడగ్గనే నేను దానిని ఎందుకు ఇష్టవేదు. అంటే, నా ప్రేమలో ఇంకా కొదువ ఉండన్నమాట’ అని బాధపడిందంట.

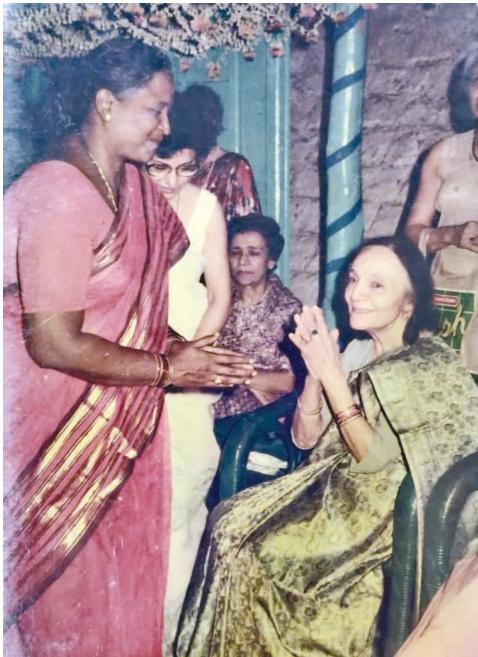
మెహారా ఎప్పుడూ తన ప్రభువును ఇలా ప్రార్థించేది:

“ప్రియతమ మెహార్ప్రభూ! నీ యొక్క సుందరమైన, అమూల్యమైన ప్రేమను పొందేందుకు మేము అర్పులమగుగాక! మంచి ఆలోచనలు, మంచి మాటలు, మంచి చేతల ద్వారా నిన్న అధికాధికంగా ప్రేమింతుమగాక! ప్రభూ! నిన్నే నిరంతరం జ్ఞాప్తియందుంచుకొనుచూ నిన్న సంతోషపెట్టేదమగాక!

మెహారాబాద్ విచ్చేసిన
బాబా ప్రేమికులందరికి మెహారా
ఈవిధంగా సూచించేవారు:

“బా బాను మరింత మరింత ఎక్కువగా ప్రేమించండి. అలాగనుక మీరు ప్రేమిస్తే, తిరిగి బాబా మరల భోతికంగా అవతరించినప్పుడు మీరు కూడా ఆయనకు సన్నిహితంగా ఉంటూ ఆయన సేవ చెయ్యడానికీ, ఆయనను ప్రేమించడానికీ, ఆయన సాన్నిధ్యాన్ని ఆస్వాదించడానికీ, సుందరమైన ఆయన దరహసాన్ని కనులారా వీక్షించడానికి మీ అందరికి అవకాశం దక్కుతుంది.”

ఆవిధంగా మెహారా బాబాను మరింత అధికాధికంగా ప్రేమించాలనే అలోచనల్లోనే ఎప్పుడూ జీవిస్తూండడం వలన ఆమె చేసే ప్రార్థనలోను, ప్రేమికులకిచ్చే సూచనల్లోనూ ఆ ప్రేమను మరింత ఎక్కువగా పెంపాందించుకో వాలనే ప్రసక్తే నిండి ఉండేది.

బాబా ప్రేమికులతో మెహారా

బాబా బట్టలను అతిజాగ్రత్తగా ఉతీకించి జాగ్రత్త చేసేది మెహెరా. ఒకసారి బాబా గుజరాత్ పర్యటన ముగించుకుని మెహెరాబాద్ తిరిగివస్తూ పూనాలో బింద్రాహాన్‌లో ఆగారు. బాబా భోజనం ముగించుకుని ఏరుచ్చని స్వానానికి పంపించి, అజీర్తికి మందు వేసుకుండామనే ఉద్ధేశంతో బ్యాగ్ నుండి సీసా బయటకు తీయగా, అది జారి క్రిందపడి పగిలిపోయింది. బాబా ధరించిన గులాబీరంగు కోటు మీద కూడా మందు మరకలు పడ్డాయి. అది గమనించిన బాబా ఏరుచ్చే “ఇప్పుడు ఏం చేడ్డాం? మెహెరా ఈ మరకలు చూస్తే ఏమనుకుంటుంది. ఇలాంటి మరకలున్న కోటును వేసుకుని నేను తిరుగుతున్నానని తెలిస్తే ఆమె ఎంత నొచ్చుకుంటుందో... నేను వేసుకునే బట్టల విషయంలో మెహెరా ఎంత త్రిధృతీసుకుంటుందో మీకెవ్వరికి తెలియదు” అంటూ అప్పబింబికప్పుడు ఆ కోటును శుద్ధం చేయించారు.

మెహెరా బాబాకు సంబంధించిన ఏవస్తువునైనా చాలా జాగ్రత్తగా భద్రపరిచేది. అందులో బాబా తలవెంట్లుకలు, గోళ్ళు మొదటినుండి ప్రోగుచేసి వాటితో లాకెట్లు, బ్యాట్లు, తలల్లిప్పులు, ఫోటోఫ్రైములు తయారుచేసేది. బాబా ఫోటోలను కూడా చాలా భద్రంగా ఉంచేది. ఆమె బాబా వస్తువులను భద్రపరచిన తీరును చూసి ఆర్యాయిన్ వాళ్ళు కూడా ఆశ్చర్యపోయారట. ఆమె వాటిని భద్రపరచడానికి అనుసరించిన విధానాలు తరువాత వారికి మార్గదర్శకాలుగా నిలిచాయి.

అలా తనకంటూ ఒక జీవితం లేకుండా బాబాను తనకంటే అధికంగా ప్రేమిస్తూ జీవితం గడుపుతున్న మెహెరా బాబా భౌతికదేహత్వాగాన్ని జీర్ణించుకోలేక పోయింది. ఆమెను ఓదార్థే ధైర్యం ఎవ్వరూ చెయ్యలేకపోయారు. బాబా ప్రేమ, బాబా ఆమెకు అప్పగించిన బాధ్యతలే ఆ విషాదాన్ని తట్టుకుని నిలిచేలా మెహెరాకు శక్తినిచ్చాయి. బాబా శరీరత్వాగం అనంతరం దేశవిదేశాల నుండి మెహెరాబాద్ మరియు మెహెరాజాద్లకు తరలివచ్చే ప్రేమికులతో మండలివారంతా, ముఖ్యంగా మెహెరా బాబా విషయాలను పంచుకుంటూ ఉండేది. అయినా, ఆమె హృదయమంతా బాబా భౌతికంగా లేని వెలితి వలన కలిగిన శూన్యంతోనే నిండిపోయింది. తన గదిలో ఒకచోట కిటికీకి దగ్గరగా నిలబడి బయట ఉన్న చెట్టు కాండాన్ని చూస్తూ ఉండేది. ఆశ్చర్యకరంగా, ఒకరోజు ఆ చెట్టు బెరడు మీద సుందరమైన బాబా ముఖాన్ని సృష్టింగా గుర్తించింది మెహెరా. అంతే, ఆమె ఆనందానికి అవధులు లేవు. “నేను ఎక్కుడికి పోలేదు. నేను ఈ చెట్టులో ఉన్నాను.

ప్రతిచోటూ ఉన్నాను. నేను నిన్న మరచిపోలేదు. నేనెక్కడికీ పోలేదు” అని చెట్టు మీద బాబా ముఖం కనిపించిన దృశ్యం ద్వారా బాబా తనకు భరోసా ఇస్తున్నట్టు అనిపించింది మెహోరాకు.

తన దివ్యప్రియతముడు భౌతికంగా లేకపోయినా, ఆయన తనకిచ్చిన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తూ దేశదేశాల బాబా ప్రేమికులకు బాబా హజరును పంచుతూనే చివరివరకు జీవించింది మెహోరా. చివరికి, తాను ఆరాటపడినట్టుగా 20-5-1989 నాడు ఉదయం తన దివ్య ప్రియతమునిలో శాశ్వతంగా చేరిపోయింది.

ఈవిధంగా మెహోరా తన 17వ ఏట ఆశ్రమంలో చేరింది మొదలు ఆమె మరణించే వరకూ బాబాతోనే తన జీవితాన్ని గడిపింది. బాబా అవతార కార్యక్రమంలోని అన్ని దశలనూ - మెహోరాబాద్ ఆశ్రమం జోరుగా నడవడం మొదలుకొని ఆయన ఏకాంతవాసం, మస్తులతోపని, విదేశీపర్యాటనలు, బ్లాబన్ టూర్స్, ప్రజాదర్శనాలు, సవజీవనం, చివరికి కారు ప్రమాదం - అన్నింటినీ ఆమె చూసింది. ముఖ్యంగా బాబా తోలి రోజులలో మాట్లాడుతూ ఇచ్చిన ఆదేశాలను, ప్రవచనాలను, పాడిన పాటలను విన్న భాగ్యశాలి. ఆమె ఎంతోసాహసంతో మాయను ప్రకృతకు నెట్టి తన పూర్తి ఏకాగ్రతను బాబాపైనే ఉంచుకొని, ఆయన ఆదేశాలకు నూటికి నూరుశాతం విధేయత చూపించగలిగిన ధన్యజీవి మెహోరా.

బక్కమాటలో ఆమె గురించి చెప్పాలంటే - భగవంతుని ప్రేమించాలంటే ఈవిధంగా ప్రేమించాలి... అని మనకు తెలియజేయదానికా అన్నట్లు మెహోరా ప్రాతసు బాబా మనముందుంచారు... అంతే!

మెహోరా నన్ను ఎలా ప్రేమించాలో అలా ప్రేమిస్తుంది.

అమెకు నా పట్ల ఉన్న ప్రేమ సాటిలేనిది, అతి పవిత్రమైనది

మీరా, రాధల ప్రేమలు రెండూ కలిపినా కూడా

మెహోరా ప్రేమకు సరితూగవు.

ప్రేమకు మారు పేరు మెహోరా!

- మెహోర్బాబా

“ప్రతి మంచిపలాకి వ్యక్తిరీక్తను ఎఱులోపలసి ఉంటుంది. అయితే ఆ వ్యక్తిరీక్త వలన ఆ పనికి సహాయమే కలుగుతుంది. నీవు చింతించాల్సిన అవసరం లేదు. రాట్టించిన ఉత్సాహాంతో, నీ అంతరాత్మాపూణ్ణిగా సాధ్యాను బిషలో నీ పని కొనసాగిప్పు సాగిపోసా

ప్రీవంచ సంక్లిషం కూడా దైవీ ప్రణాళికలో భాగమే

బాబాతో ఐ.వి.డ్యూన్

పరిచయం : ప్రియతమ బాబా ఇస్లాంలో ప్రేమమార్గం ద్వారా భగవంతుని చేరుకునేందుకు ఏర్పడ్డ సూఫీ విధివిధానాలను పునరుద్ధరిస్తూ అమెరికాలో 1952వ సంవత్సరంలో సూఫీయజం రీటరియెంటెడ్ (పునరుద్ధరింపబడిన సూఫీయజంగా) రూపొందిస్తూ ఆ సంస్కు ముర్రుదా (ఉన్నత భూమికా జ్ఞానాన్ని పొందిన గురువుగా) ఐ.వి.డ్యూన్సును నియమించారు. ఆమె తరువాత శ్రీ జేమ్స్ మెకాయ్ ముర్రుద్గాను, వారి తరువాత కేరోల్ వెలెండ్ కానర్ ప్రస్తుత ముర్రుదాగా వ్యవహారిస్తున్నారు.

బాబా తాను సంస్కరించిన సూఫీయజం రీటరియెంటెడ్కు రాబోయే కాలాల్లో ఆధిపత్యం వహించే ముర్రుదా లేదా ముర్రుదులకు వారి వారి సంస్థాగత పాలనా విధివిధానాల కొరకై ఆధ్యాత్మికంగా తాను సదా మార్గదర్శకుడనవతానని ముర్రుదా ఐ.వి.డ్యూన్సుకు హమీ ఇచ్చారు.

ఈవిధంగా ఇనయత్తభాన్ అమెరికాలో ఆరంభించిన సూఫీయజంకు ఆయన తరువాత వచ్చిన ముర్రుదా రచియా మార్ట్ల్ బాబాకు ఈ సూఫీ సంస్కును అంకితం

చేయగా దానిని ఈ యుగావతారుడు మెహార్బాబా పైన పేర్కొన్న విధంగా క్రమబద్ధికరిస్తూ పునరుజ్జీవింప చేశారు.

ప్రియతమ బాబా తన అవతారకాలంలో నిర్వహించిన విశిష్ట కార్యాలు పూర్తయి 50 సంవత్సరాలు అయిన సందర్భంగా అవతార్ మెహార్బాబా పి.పి.సి.ట్రస్ట్ వారు నిర్వహిస్తారు (అవతారిక్ లెగ్సీ) సహవాన కార్బూక్మాలలో పాలుపంచుకోవలనిందిగా బాబా పునరుజ్జీవింప చేసిన సూఫీయిజం రీంగరియెంటెడ్ ముర్రిదా కెరోల్సు మరియు ఇతర సభ్యులను ఆహోనిస్తున్నారు. ఆయా సందర్భాలకు సముచితమైన వ్యాసాలను ముర్రిదా కెరోల్ ప్రాసి పాలుపంచుకోవడం జరుగుతోంది.

అవతార్ మెహార్బాబా పత్రిక గత ఏప్రిల్ 2020 సంచికను చూసిన తర్వాత ఉన్నతమైన స్థాయిలో బాబా సాహిత్యాన్ని అందిస్తూ 1950వ దశకంలో ప్రియతమ బాబా ప్రేమాశీస్సులతో ప్రారంభమైన ‘అవతార్ మెహార్’ తెలుగు మాసపత్రికను నడవడం కేవలం అవతార్ మెహార్బాబా ప్రేమాశీస్సుల వల్లనే సాధ్యమౌతుందని ధృఢంగా విశ్వసిస్తూ, హృదయ పూర్వకంగా అభినందిస్తూ ప్రప్రథమంగా తెలుగు బాబా పత్రికకు వ్యాసాలను ప్రత్యేకంగా ప్రాసి పంపడం నాకెంతో ఆనందంగా ఉండని ముర్రిదా కెరోల్ కానర్ తెలియజేశారు. ప్రస్తుతం ప్రపంచవ్యాప్తంగా నెలకొన్న సామాజిక స్థితిగతులను ముర్రిదాకానర్ విశదికరిస్తూ బాబా ఇచ్చానుసారంగా జరుగుతున్న సంఘటనలను, తత్సంబంధమైన బాబా సందేశాలను అవతార్ మెహార్ పత్రిక కొరకై కరోనా మహమూర్ఖులై ఆధ్యాత్మిక అవగాహన నోట్సుగా ఈ క్రింది మూడు వ్యాసాలను మనకు అందిస్తున్నారు.

1. దైవేచ్చ, 2. విశ్వాత్మకమైన ప్రక్కాళన, 3. ఉత్తమమైన రోజువారీ నియమబద్ధ అలవాట్లు మరియు సాయిబాబా.

★ ★ ★ దైవేచ్చ

ప్రస్తుత మహమూర్ఖ ప్రపంచమంతా చాలా అకస్మాత్తుగా వేగంగా మానవ జీవితమను తలక్రిందులు చేసిన విధానం చూస్తే భగవంతుడు తన దైవేచ్చను నెరవేర్చటానికి ప్రకృతిశక్తులను ఉపయోగించినట్లు అనిపిస్తుంది. అయితే ఆదైవేచ్చ ఎల్లవేళలూ సృష్టిప్రయోజనానికి అమలౌతుంది. మెహార్బాబా తరుచుగా ఇలా చెబుతూ ఉండేవారు. “మానవచరిత్రలో ఏవైతే ఒడిదుడుకులు ఉన్నాయో అవి ఆస్తీ ముందుగానే భగవంతుడు నిర్ణయించిన ప్రకారం జరుగుతాయి. ఆకురాలడం నుంచి ప్రపంచయుద్ధం వరకు అస్తీ సృష్టి ప్రయోజనము కొరకు ఏర్పరచబడ్డాయి. మానవాళి ఈ విషయమను తెలుసుకొని దివ్యమైన జీవితమను భూమిపై జీవించాలి.”

బాబా ఈ అవతారకాలంలో ఎన్నోసార్లు ఈవిషయం గురించి తెలియజేశారు, ముఖ్యంగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో ఏర్పడ్డ అన్నిరకాల ప్రకృతి వైపరీత్యాల

సమయంలో వీటిని వివరించారు. బాబా 1940లో చెప్పిన చాలా విషయాలు నేటి పరిస్థితికి సరిపోతాయి. ఉదాహరణకు 1940లో యూరోప్‌లో యుద్ధం తీవ్రంగా జరుగుతున్నపుడు ప్రియతమ బాబా తన ప్రేమికులకు ఒకసందేశమను పంపించారు. అందులో బాబా ఇలా అన్నారు. “ప్రస్తుతము ప్రపంచంలో జరుగుతున్న అల్లకట్లోలం మరియు విశ్వమంతా పదుతున్న బాధ మొదలైనవి విశ్వం యొక్క ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికి, ప్రపంచంలో ప్రేమ, శాంతి మరియు దైవి ఆకాంక్ష రాజ్యమేలటానికి తప్పనిసరి. అందువలన రాబోయే ఉన్నతమైన భవిష్యత్తును దృష్టిలో ఉంచుకొని ఎవరు దిగులు చెందడం వద్ద. ప్రస్తుతం విశ్వంలోని గందరగోళం విశ్వానికి తప్పని పీడకల. దీనితర్వాత విశ్వమంతా జాగ్రత్తం అవుతుంది” ఏవైతే జరుగుతున్నాయో అవి తప్పక జరగాల్సి వుంది. ఎందుకంటే దైవేచ్చ ప్రకారం అవి జరగాలి.” (లార్డ్ మెహార్ ఆన్లైన్ ఎడిషన్ పేజీ 2113)

1943 బెంగాల్ క్షామం

కొద్దిరోజుల తర్వాత తనమండలి వారితో బాబా ఇలా చెప్పారు “ప్రపంచమంతా కూడా భూకంపాలు, వరదలు, కరువు, కొత్తవ్యాధులు ఏర్పడతాయి. యుద్ధంలో చనిపోయిన వారికంటే ఎక్కువుగా వీటిపల్లి చనిపోతారు”.

బహుశా దీనికి ఉదాహరణగా 1943లో బెంగాల్లో ఏర్పడిన కరువు పరిస్థితిని పేర్కొనవచ్చు. దానివలన కొద్దినెలలలోనే 20లక్షల మంది చనిపోయారు. కరువు ఉధృతంగా ఉన్నపుడు బాబా ఆప్రాంతమంతా తనను ఎవరూ గుర్తించకుండా మారువేషంలో పర్యాటించి అన్నార్తులకు భోజనం, బట్టలు దానం చేశారు. బాబా తాను దానధర్యాలు చేయటం కోసం ఈపనులు చేయటంలేదని తెలియచేశారు. నిజానికి ఆ సమయంలో బాబా కలకత్తాలో ఒకశిబిరంలోని పిల్లలకు ఉన్నివస్త్రాల కోసం డబ్బు కూడా ఇచ్చారు. బాబా ఇలా అన్నారు “నేను ప్రజల కడువు నింపడం అనేది వాళ్ళ ఆకలి తీర్చడం కాదని మానవాళికి ఆధ్యాత్మికతను నింపుతున్నాను” అని తెలియచేశారు.

బాబా ఇంకా ఇలా తెలిపారు : ప్రస్తుత ప్రపంచం యొక్క సంక్లోభము మరియు బాధలు తప్పనిసరిగా మానవాళికి మాయాప్రపంచములోని విషయాల ఎడ గల

మన్సుకు ఆహారం తినిపిస్తున్న బాబా

ఆకర్షణలైపై అసహ్యం కలిగిస్తాయి. నాకు ఈ పరిస్థితులలో పనిచేయటం చాలా ముఖ్యం. ఎందుకంటే దీనివలన నేను ఎవరికైతే సహాయం చేస్తానో, ఎవరితోనైతే పనిచేస్తానో వారికి కాక అందువల్ల అదే తరగతి లేదా పూర్తి మానవాళికి మేలు జరుగుతుంది. ఈ నిరాశకర పరిస్థితులలో నా మండలివారు తీసుకొచ్చిన నిజమైన పేదలు లేదా ఆవసరార్థులకు సహాయమందించటం చాలా ఆవశ్యకము మరియు చాలా ఎక్కువ ఫలితమును మానవాళి పొందుతుంది. (లార్డ్ మెపోర్ ఆన్‌లైన్ ఎడిషన్ పేజీ2379)

ప్రస్తుత పరిస్థితులలో మహమ్మారి ప్రబలడం వలన ప్రజలు తమ దైనందిన అలవాట్లను వదిలివేసి దివ్యాప్రేమతో పెద్దసంఖ్యలో అందరికి సహాయపడుతున్నారు. ప్రతిరోజు మనం ఎంతోమంది చేసిన సహాయం గురించి తెలుసుకుంటున్నాము. కానీ ఒకనెలకు పూర్వం ఏదైతే ఆలోచనకు కూడా రాదో అటువంటి సహాయాలను మనం చూస్తున్నాము. మనం ఈరోజు కొత్తగా జన్మించిన ఒక నూతన ప్రపంచమునకు, దివ్య ప్రపంచమునకు సాక్షీభూతులయినాము. దీనికంతటికీ దైవచే కారణం.

బాబా బెంగాలు కరువు ప్రాంతాలను సందర్శించి వచ్చిన తరువాత తన సహచరులలో ఇలా చెప్పారు “జిదేకాకుండా మరొక వివత్తు (అంటువ్యాధులు, తెగుళ్లవంటివి) రానున్నది”అని తెలియచేశారు. ఆ తరువాత సంవత్సరంలో ఏర్పడ్డ మలేరియా, కలరా మొదలగు అంటువ్యాధులు ఏర్పడి వేలల్లో ప్రజలు మరణించారు. సరైన ఆహారం లేకపోవటం, తీవ్రమైన సామాజిక రోజువారీ వ్యాపార వ్యవహరాల భగ్గం, అపరిశుర్భత మరియు ఫోరమైన వాతావరణ పరిస్థితులు కూడా దీనికి కారణమైనాయి.

బాబా ఇలా అన్నారు “బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఈపరిస్థితులకు అనుగుణంగా స్పుందించి సరిచేయటంలో ఫోరంగా విఫలమైనది. బ్రిటిష్ అధికారులు లేదా చర్చల్ ఈ వైఫల్యానికి కారణమైనప్పటికి దైవేచ్చకు విరుద్ధంగా వారు ఏమి చేయగలరు?” (లార్డ్ మెహార్ అన్స్‌లైన్ ఎడిషన్ పేజీ 2287)

బాబా దైవీప్రణాళిక నిర్వచనాన్ని తీరుతెన్నులను ఇలా వివరించారు. “తనంతట తానుగా స్వయం సమృద్ధమై, స్వావలంబనతో కూడిన దైవి కార్యసరళి కలిగినదై వివిధ సంఘటనల ద్వారా కాలానుగుణంగా, క్రమానుసారంగా ముందుకు సాగిపోయే నిర్మిబద్ధ విధానము” (స్వార్క్ష ఆఫ్ ద ట్రూత్ సి.డి. దేశ్ముఖ్ పేజి 60) అన్న పరిస్థితులు దైవేచ్చను పూర్తిచేయడానికి సద్గురువులు మరియు ఆధ్యాత్మిక పాలనాధికారులు ముందుగానే నిర్ణయించిన విధంగానే జరుగుటకు దోహదపడుతున్నాయి. ఈ విధానం లేదా ప్రక్రియ చాలా శక్తివంతంగా లేదా వేగంగా జరుగుతుంది. భగవంతుడు కల్పితపతారంలో భావిమీదకు వచ్చి విశ్వమంతటికి ఒక ‘ఆధ్యాత్మిక త్రోపును దైవేచ్చ ప్రకారం ఇష్టదలచినపుడు ఇదంతా జరుగుతుంది.

బాబా మనకు అభయం ఇచ్చారు : మానవాళి హృదయాల నుండి పవిత్రమైన ప్రేమ నిరాఫూటంగా ప్రవహిస్తుంది. దివ్యప్రేమ ద్వారా నవ మానవాళి సహకారం మరియు సామరస్య పూర్వకమైన జీవితాన్ని జీవిస్తూ ఏదో ఒకనాడు భౌతిక రూపాలన్నీ మృత్యువును పొందవలసినప్పటికి, భౌతిక ప్రతోభాల నుండి కూడా సృజనాత్మకము, ఆధ్యాత్మికమైన జ్ఞానము జనిస్తుంది. ఇలా జరగడం ద్వారా భ్రాంతిని వదుల్చుకొని సత్యం వైపుకు పురోగమిస్తా, శాంతి, ఆనందాలను పొందుతూ శాశ్వత జీవనంలోకి అడుగిడుతుంది. (ద న్యాహ్యామానిటీ, డిస్క్యూస్‌స్టం 1వ భాగం 24–25 ఆరవ ముద్రణ)

తరువాత సంచికలో ముర్దిదా కెరోల్ కానర్ పంపిన 2వ వ్యాసం

‘విశ్వాత్మక ప్రక్కాళన’ మీ ముందుంచడం జరుగుతుంది.

**ప్రస్తుత ముర్దిదా
కెరోల్ వేలండ్ కానర్**

అక్కడ కూడా నేను ఉన్నాను

అమరతిథి కార్బ్రూకమం నిర్మాహకునిగా ఎల్.బి.ధాదే ప్రేమిక ప్రపంచానికి సుపరిచితుడే. ఆయన 2012వ సంవత్సరం వరకూ ప్రతి అమరతిథి వేదికపై “అబ్ ఆప్కే సామ్నే” అంటూ చాకచ్చంగా కార్బ్రూకమాన్ని ముందుకు నడిపించేవాడు.

ధాదే 1947లో రామచంద్రగాడేకర్ ద్వారా బాబా గురించి విన్నాడు. 1948లో మెహెరాబాద్ లో బాబాను మొట్టమొదటిసారి దర్శించుకున్నాడు. పేరుగాంచిన పూనా భజనమండలి స్థాపకులలో ఈయనాకడు. తన ఉద్యోగరీత్యా అదివాసీయులుండే మారుమూల ప్రాంతాలకు తిరగపలసి వచ్చేది. అతడు ఏక్కడకు వెళ్లినా బాబా ప్రేమపరిమళాన్ని తనకూడా తీసుకెళ్ళేవాడు.

బాబా ఇతనిని “ప్రజలు నన్ను భగవంతుడనుకోనీ లేదా మోసగాడనుకోనీ నీవు మాత్రం వారికి నేను యుగావతారుడనని చెప్పుకుంటూపో” అంటూ ఆదేశించారు.

బాబా స్వయంగా ధైర్యమిచ్చి ప్రోత్సహించడం వలన థాడే ఏమాత్రం పరిచయంలేని వ్యక్తికెనా లేదా తారసపడిన ఎవరికైనా సరే బాబా యొక్క దివ్యత్వం, అవతారతత్వం గురించి ఇసుమంతకూడా సంకోచించకుండా దృఢంగా చెప్పేసేవాడు.

థాడే మెహోరాబాదీలో నడపబడే సూర్యులకి ట్రాస్టీగా పనిచేశాడు. అహ్మద్ నగర్ సెంటర్ కు ప్రెసిడెంట్ గా కూడా ఉన్నాడు. ఉద్యోగరిత్వం అతనికి ఆదివాసీయులుండే ప్రాంతాలకు ట్రాన్స్ఫర్ అయినపుడు జరిగిన ఒక ఉదంతాన్ని ఈ శీర్షికలో చూద్దాం. (ఆయన మాటల్లోనే...):

1963వ సంవత్సరంలో నేను (ఎల్.బి.థాడే) ప్రభుత్వ ఆదివాసీ యూనివర్సిటీ రీసెర్చ్) ఆఫ్సర్ గా పూనా నగరంలో పరిచేస్తూ ఉన్నాను. నాకు ప్రమోషన్ వచ్చినట్లు, ప్రోజెక్టు ఆఫ్సర్ గా ధూలియాజిల్లాలోని షహరా ప్రాంతానికి బదిలీ చేసినట్లు అధికారికంగా సమాచారపత్రం అందింది. ఆ పోస్టు జిల్లా డిప్యూటీకలెక్టర్ హోదాకు సమానమైనది.

ఒకప్రకృతి ప్రమోషన్ వచ్చిందన్న సంతోషం ఉన్నా, మరొక ప్రకృతి బదిలీపై సుదూర ప్రాంతానికి వెళ్ళడం ఇష్టంలేదు. ఆ మారుమాల ప్రాంతంలో విల్లు, బాణాలు చేతబూని అర్థనగ్గంగా తిరిగే ఆదివాసీయులను ఊహించుకోగా అక్కడకు వెళ్లాలనిపించలేదు. ముఖ్యంగా మెహోరాబాకు దూరంగా ఎక్కడికో వెళ్లిపోవడం నాకు ఏమాత్రమూ ఇష్టంలేదు.

నాకు ప్రమోషన్ వచ్చిందన్న వార్త బాబాకు తెలియజేయడానికి నేను గురుప్రసాదీకు వెళ్లాను. ప్రమోషన్పై బదిలీ చేసిన చోటుకు వెళ్లడం నాకిష్టం లేదని నేను బాబాకు చెప్పేలోపే, అక్కడే ఉన్న పాశ్చాత్యప్రేమికులవైపు తిరిగి నవ్వుతూ “ఈ అబ్బాయిని చూడండి! అప్పుడే ఇతడొక పెద్ద ఆఫ్సర్స్‌రేపోయాడు. ఇప్పుడు ఇతడు ఆదివాసీయుల మధ్యకు ధూలియా ప్రాంతానికి (మహరాష్ట్ర) వెళ్తాడు” అన్నారు.

అప్పుడు నేను బాబాతో “కానీ బాబా నాకు అక్కడకు వెళ్లడం ఇష్టంలేదు” అని చెప్పాను.

“ఏం, ఎందుకని?” అని ప్రశ్నించారు.

“ఎందుకంటే నేను నీకు దూరంగా ఉండవలసివస్తుంది కదా!” అన్నాను.

బాబా నావైపు చూసి ‘నేను అక్కడకూడా ఉన్నాను’ అంటూ సంజ్ఞ చేసారు. అదే విషయాన్ని రెండవసారి కూడా చెప్పారు.

కాబట్టి నేను ఆ ప్రాంతానికి వెళ్లి ద్వారాటో జాయిన్ అయ్యాను. అక్కడ అంతా అటవీప్రాంతమే ఉంటుందనుకొన్నాను. కానీ నిజానికి ఆ ప్రదేశం ఎంతో ఆహోదకరంగా ఉండడం చూసి నేను ఆశ్చర్యంతో కూడిన సంతోషంలో మునిగిపోయాను. అక్కడ మూడు వారాల సమయం గడిచాక ఒకరోజు నేను ఒక గ్రామానికి ఆ ఊరి పెద్దను కలవడానికి వెళ్లాను. ఆ గ్రామపెద్ద ఇంటికి చేరుకున్న నాకు అక్కడ అతి పెద్ద బాబా ఫోటోసు చూసి మతిపోయింది. నేను అక్కడకు వెళ్లేసరికి ఆ ఊరి పెద్ద కొంతమంది స్ట్రీలతో సమావేశమై ఉన్నాడు. వారిని నేను “ఆ ఫోటోలో ఉన్న పెద్దాయన ఎవరు?” అని ఏమీ ఎరగనట్లు ప్రశ్నించాను. వారు గుజరాతీలో “ఆయన మా దైవం, అతని పేరు మెహెర్బాబా” అని బదులిచ్చారు.

ఆ తరువాత మేమంతా కలిసి ప్రియతమ మెహెర్బాబా గురించి అనేక విషయములు చెప్పుకున్నాం. సరిగ్గా అప్పుడే బాబా గురుప్రసాదో చెప్పినట్లు - “అక్కడ కూడా నేనున్నాను” - అనే మాటలు గుర్తుచేసుకున్నాను.

సర్వాంతర్యామి, సర్వజ్ఞాడు, అంతటా అన్నింటా నిండియున్న భగవంతునికి తెలియనిదిమంటుంది! అజ్ఞనంలో ఉన్న మనకే భవిష్యత్ ఏమిటో తెలియక ఏదేదో ఊహించుకుంటూ ఆందోళన చెందుతాము. తాను ఉద్యోగరీత్యా ఆ మారుమూల ప్రాంతానికి వెళ్లిపోతే బాబా వాతావరణం లేకుండా పోతుందని థాడే భావించాడు. అయితే ఆ ప్రాంతంలో ఉన్నవారు అప్పటికే బాబా పరిధిలో ఉన్నారన్న విషయం థాడేకు తెలియక అక్కడకు వెళ్లడానికి అయిష్టత కనబరిచాడు. అక్కడ కూడా నేనున్నానని థాడేకు దైర్యం చెప్పి బాబా అతనిని ఆ ప్రాంతానికి పంపించారు. అందువలన మన జీవితంలో జరిగే ప్రతివిషయం బాబాకు తెలుసు అనే దైర్యంతో బాబాను స్వరూపు ముందడుగు వేద్దాం.

నవజీవనం

(మూలం : సోా భావుకల్పారీ గారు వ్రాసిన మెహార్బాబాన్ న్యూలైఫ్)

తరువాయి భాగం - 99

త్వరలోనే హోటల్లో పనిచేసే వ్యక్తి ఒకడు బ్రేలో ఆహారం, టీ పాటలో టీ తీసుకుని వచ్చాడు. గోహార్ కిటికీ తెరచి ట్రే తీసుకుని చలివేయకుండా వెంటనే కిటికీ మూసేసింది. తరువాతి రోజులలో మెహారా ఆ సందర్భం గురించి గుర్తుచేసుకుంటూ “మేము ఆకలితో మలమలమాడుతున్నాము. కరువు ప్రాంతంలో ఆకలి దధ్వలన్నవారి వలె ఆ టిఫిన్సు కలబడి తినేసాము” అని చెప్పింది.

వారు ఆహారం భుజించిన తరువాత, బాబా మళ్ళీ అక్కడికి వచ్చి “జంకా కావాలా?” అని అడిగారు. వారు మరొక పాట్ టీ కావాలని అడిగారు. బాబా వెంటనే టీ పంపించారు. ప్రయాణింలోని చలికి దాదాపుగా గడ్డగట్టుకుపోయిన వారికి వేడి టీ త్రాగిన పిదప స్వర్గంలో ఉన్నట్లు అనుభూతి కలిగింది. తరువాతి రోజులలో మణి ఇలా చెప్పింది : “బాబాతో ఉండగా మా జీవితంలో ఉపవాసం మరియు విందు భోజనం రెండూ ఉండేవి. మేము ప్రథమ శ్రేణిలో ప్రయాణిస్తున్నపుటికీ, ఖర్చు పెట్టడానికి చేతిలో చిలిగవ్వకూడా ఉండేది కాదు. కొన్నిసార్లు కేవలం కప్పు టీ కూడా మాకు మహోద్యుతంగా ఉండేది. ఎంతో రుచిగా ఉండేది.” నవజీవనంలో బాబా నిరంతరం మాతోనే (సహచరులతోనే) ఉండేవారు. ఆ సమయంలో మాకున్న స్నేహితును మేము మరెప్పుడూ అనుభూతి పొందలేదని కూడా ఆమె చెప్పారు.

స్ట్రీలకు టీ, టిఫిన్లు ఏర్పాటు చేసిన తరువాత, బాబా పలవోరాలను పురుషులకు కూడా పంపారు. వారు కూడా వేడి వేడి టీ, ఆహార పదార్థాలు కడుపులోకి వెళ్ళాక చాలా బావున్నట్లు అనుభూతి చెందారు.

7వ అధ్యాయం - మంజరీమాఫీలో ఉండడం

(1950 జనవరి 12 సుండి జూన్ 14 పరక)

మంజరీ మాఫీ ఆస్తిని కొనుగోలు చేయడం

1949 సెప్టెంబర్ 7వ తేదీన సరిగ్గా బాబా నవజీవనం అరంభించే ముందు బాబా నుండి కేకీదేశాయ్ ఒక టెలిగ్రామ్ అందుకున్నాడు. ఆ టెలిగ్రామ్లో ఇలా ఉంది : “ఒక్కరోజు కోసం వెంటనే బయలుదేరి ఇక్కడకు రా”. కేకీదేశాయ్ వెంటనే బయలుదేరి ధిల్లీలో రైలు ఎక్కేశాడు. రెండు రోజుల తరువాత ఆదీ(సీ) అహమ్యద్వాగర్ స్టేషన్కు వచ్చి అతనిని మెహారాబాద్ తీసుకెళ్ళాడు. అక్కడ బాబా

తాను నవజీవనం ఆరంభించనున్నట్లు తన ప్రణాళికను కేకీదేశాయ్కి తెలియజేశారు. నవజీవన కార్యక్రమాలన్నిటికి కేంద్రస్థానముగా ఉండేందుకు హిమాలయాల పర్వతశ్రేణి వద్ద హరిద్వార్ - డెహరాడూన్ ప్రాంతాలకు దగ్గరలో కొంత ఆస్తిని కొనుగోలు చేయమని బాబా కేకీదేశాయ్కో చెప్పారు.

ఆ ప్రదేశంలో కేకీదేశాయ్ ఒక ఇంటిని నిర్మింపజేసి, దగ్గరలో బావిని కూడా తప్పించాలి. బాబా కేకీదేశాయ్ని ఇలా అడిగిన తరువాత అతను బాబాతో “ఈ కార్యసాధనలో నేను కేకీ నాలావాలా సహాయాన్ని తీసుకోవచ్చా?” అని అడిగాడు. కేకీదేశాయ్ పేరులాగే ఉండే కేకీనాలావాలా పేరును ‘కేకా’గా మార్చి పేర్లద్వారా వారిని గుర్తించేందుకు స్పష్టత తెచ్చారు బాబా.

కేకీదేశాయ్ చేసిన అభ్యర్థనను బాబా అంగీకరించారు. అయితే “బాబాకే అంకితమైన ఈ ఇద్దరు అనుయాయులు బాబా కొరకు వారు చేసే పని గురించి ఎవరికి చెప్పుకూడదు. చివరికి వారి సొంత కుటుంబ సభ్యులకు కూడా చెప్పుకూడదు” అనే ఒప్పందంపై బాబా అంగీకరించారు.

రెండు నెలలు గడిచినా అనువైన ప్రదేశాన్ని వెదకడంలో కేకీదేశాయ్ ఇంకా సఫలీకృతుడు కాలేదు. అతడు నిరాశగా బాబాకు విషయం తెలియజేయగా, వివరంగా ఇచ్చిన మూడు పేజీల పెలిగ్రామ్లో బాబా ‘ఈ పెలిగ్రామ్ అందిన 24 గంటలలోపు స్థలం లభించకపోయినట్లయితే, నేను డెహరాడూన్ వెళ్ళే ప్రణాళికను ఘూర్తిగా రద్దుచేసుకుంటాను’ అంటూ పెలిగ్రామ్ ఇద్దారు.

బాబా పంపించిన పెలిగ్రామ్ చివరంలో బాబా ఆశాకిరణంలాంటి ఒక సూచన చేశారు. దాని ప్రకారం డెహరాడూన్ బయట నాలుగు మైళ్ళ దూరంలో, హరిద్వార్ వెళ్ళే దిశలో, ప్రధాన రహదారిపై కాకుండా ప్రకృతుల్లో స్థలం గురించి చూడమని సూచించారు. అంతేకాకుండా కేకీదేశాయ్కు తనకు మొట్టమొదట తారసపడిన వ్యక్తితోనే మాట్లాడమని కూడా నిర్దేశించారు.

కేకీదేశాయ్ తిరిగి డెహరాడూన్ చేరుకున్నాడ, బాబా సూచించిన గ్రామీణ ప్రాంతాలలో తనకు బాగా పరిచయస్తుడైన తన స్నేహితుడు బాలకర్ణాయ్నను సంప్రదించాడు. అంతేకాకుండా కేకాతో కలసి ఆ ముగ్గురూ గ్రామీణప్రాంతాలలో స్థలం కొరకు వెదకడం మొదలుపెట్టారు.

వారు మంజరీమాఫీ అనే కుగ్రామానికి చేరుకోగానే బాలకర్ణాయ్కు అదే ఊరులో ఉండే తన స్నేహితుడు శత్రుఘ్నకుమార్ ఫిల్డ్డియెల్ గుర్తుకు వచ్చాడు. ఈ విషయంలో అతడేమైనా సాయం చేస్తాడేమో చూడాలి అని అనుకున్నాడు.

(సంఖేపం)

బాబు కార్యక్రమాల వార్తలు

జరిగిన కార్యక్రమాలు

ప్రాదురాబాద్ జాబీహాల్స్ - కోటి కేంద్రం: ఏప్రిల్ మాసంలో ప్రతీ శనివారం సాయంత్రం

6 గం. నుండి 8 గం. వరకు కోటి కేంద్రంలో జరుగు సహవాస కార్యక్రమము మరియు జూబీహాల్స్ కేంద్రంలో ఉదయం 10 గం. నుండి మధ్యాహ్నం 12 గం. వరకు జరుగు వర్షావల్ సహవాస కార్యక్రమాలను ఆన్‌లైన్ ద్వారా యూట్యూబ్‌లో మొహార్ చాసల్‌లో ప్రేమికులు వీక్షించారు. బాబు సత్య ప్రేమ సందేశాలను ట్రస్ట్

ప్రైర్న్ సో॥ ట్రైథర్ కేల్కూర్ గారు (మొహారాబాద్), సో॥ ప్రతాప్ ఆహిర్ గారు (పునా), డా. మొహార్ జ్యోతి గారు (లక్ష్మీ), సో॥ సైరస్ కంబట్ట గారు (ముంబాయి), సో॥ ధారా ఇరానీ గారు (మొహారాబాద్), సో॥ జెమి (మిర్ట్ల్ బీచ్), సో॥ సంతోష్ గారు (ప్రాదురాబాద్) ప్రేమికులకు అందించారు. బాబు సంకీర్తనలు ప్రాదురాబాద్ ప్రేమికులు సో॥ గోపి, సో॥ జెమి & జో నొవెల్ (మిర్ట్ల్ బీచ్), సో॥ ప్రతాప్ ఆహిర్ బృందం మరియు ఇతర ప్రేమికులు అలపించారు. బాబు ఫిల్యూను ప్రేమికులు వీక్షించారు. బాబు నామం ప్రార్థనలు హారతితో కార్యక్రమాలు ముగిశాయని సో॥ రాజీంద్ర మొహార్గారు తెలియజేశారు.

ప్రాదురాబాద్‌లో సో॥ వాసుగారు, రామచంద్రగారు, లక్ష్మారెడ్డిగారు, లావణ్య గారు నిర్వహకులుగా మార్పినెల నుండి వర్షావల్ సహవాస్ ప్రతిరోజు సాయంత్రం 6 గం॥ నుండి 8 గం॥ వరకు నిర్వహిస్తున్నారు. బాబు ప్రేమికులు ఆన్‌లైన్ ద్వారా ఈ సహవాస్‌లో పాల్గొని బాబు ప్రేమను పొందుతున్నారని తెలియజేశారు.

సేవా కార్యక్రమాలలో భాగంగా సైబరాబాద్ కమీషనర్ శ్రీ వి.సి. సజ్జనార్ గారికి వెయ్యి శానిటైజర్ బాటిళ్లు, మాస్కులు అందజేశామని సో॥ రాజేంద్ర మెహార్ గారు తెలియజేశారు.

విశ్వాంధ్యాత్మిక కేంద్రం బైరమంగళ - బెంగళారు: మెహార్బాబా విశ్వాంధ్యాత్మిక కేంద్రం బైరమంగళ మరియు బెంగళారు మెహార్బాబా జయనగర్ కేంద్రం సౌజన్యంతో ఏప్రిల్ మాసంలో ప్రతీ శనివారం ఉదయం 10 గం. నుండి మధ్యాహ్నం 12 గం. వరకు మరియు ఆదివారం సాయంత్రం 5 గం. నుండి 7 గం. వరకు వర్షువల్ బాబా సహవాస కార్యక్రమాలలో ఆన్‌లైన్ ద్వారా ప్రేమికులు పాల్గొన్నారు. బాబా సత్య ప్రేమ సందేశాలను సో॥ తోట నాగేశ్వరరావు గారు (కాకినాడ), సో॥ రమణయ్య రాజుగారు (హైదరాబాద్) సో॥ రేణు రవి (బెంగళారు) గారు ప్రేమికులతో పంచుకున్నారు. బాబా సంకీర్తనలు సో॥ పండగ రమణ (హైదరాబాద్), సో॥ రాజులక్ష్మీ గారు, సో॥ చరణ (మెహారాబాద్), బెంగళారు ప్రేమికులు సో॥ మెహార్ శశాంక, సో॥ మెహార్ స్వాతి, సో॥ మోహనరావు గారు, చి॥ మెహార్ శఖిక, చి॥ మెహార్ నారాయణ్ శ్రావంగా గానం చేశారు. బాబా నామాన్ని సో॥ మెహార్ ప్రవీణ్ ఆలపించారు. బాబా ప్రార్థనలను సో॥ నర్మదా నాగేష్ గారు చేశారు. ఈ శని ఆది వార సహవాస కార్యక్రమాలే కాకుండా మేం నెలలో 4వ తేదీ నుండి ప్రతిరోజు రాత్రి 8.30 గం. నుండి 9.30 గం. వరకు ప్రత్యేక సహవాస కార్యక్రమం ఆన్‌లైన్ ద్వారా సో॥ రఘుపతి రావు గారి ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడుతుంది కావున బాబా ప్రేమికులు అందరూ ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొనగలరని సో॥ నర్మదా నాగేష్ గారు విజ్ఞప్తి చేశారు. భగవద్గుచం గ్రంథాన్ని క్షమపుంగా సో॥ రఘుపతి రావు గారు సుమారు 25 రోజులపాటు ప్రతిరోజు ఉదయం 8.30 గం. నుండి 9.30 గం. వరకు ఆన్‌లైన్‌లో ప్రేమికులకు వివరించారు. సుమారు 40 మంది ప్రేమికులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారని తెలియచేశారు.

శ్రీకాకుళం : అవతార్ మెహార్ బాబా శ్రీకాకుళం కేంద్రం ఆధ్వర్యంలో ఏప్రిల్ మరియు మే నెలలో ఆదివారం ఉదయం 10 గం. నుండి 1 గం. వరకు వర్షువల్ బాబా సహవాస కార్యక్రమంలో ఆన్‌లైన్ ద్వారా ప్రేమికులు పాల్గొన్నారు. బాబా సంకీర్తనలను సో॥ యి.వి రమణ మూర్తి గారు, సో॥ ప్రభావతి గారు, సో॥ స్వప్న గారు, సో॥ పి. భాస్కర రావు గారు మరియు ఇతర బాబా ప్రేమికులు శ్రావంగా గానం చేశారు. బాబా నామంను సో॥ నాగేంద్ర గాంధీ (కాకినాడ) మధురంగా

ఆలపించారు. బాబా సత్య ప్రేమ సందేశాలను సో॥ రఘు మూర్తి గారు, సో॥ అనంద కుమార్ గారు, సో॥ మెహెర్ రాజేశ్వరి గారు ప్రేమికులకు అందించారు. బాబా ప్రార్థనలను సో॥ పి.వి రంగ ప్రసాద్ గారి కుటుంబ సభ్యులు చేశారు. సో॥ మెహెర్ దినేష్ కార్య నిర్వహణ చక్కగా చేశారు. ప్రతివారం జరుగు ఈ కార్యక్రమాలలో పాల్గొనడలచినవారు సో॥ సురేష్ 6381827117, శ్రావణి మెహెర్ 7996905009, పి.వి రంగ ప్రసాద్ 8522850389 లను సంప్రదించగలరు.

మెహారం యూనివర్సిటీ వర్షావల్ సహవాన్ : ఏప్రిల్ 26 వ తేదీన మెహెరాబాద్ కేంద్రంగా నడుస్తున్న మెహారం యూట్యూబ్ చానల్ ద్వారా ఏర్పాటుచేసిన విశ్వవాయిప్త సహవాన్లో విధిధ దేశాలప్రేమికులు పాల్గొన్నారు. ఉదయం 9 గం. నుండి 11:30 గం. వరకు ఏర్పాటు చేసిన కార్యక్రమంలో ప్రథమంగా ట్రస్ట్ చైర్మన్ సో॥ శ్రీధర్ కేల్కర్ గారు స్వాగతోపన్యాసం చేశారు. మరియు రాద్ రోజి (లండన్) బాబాకు ఎంతో ఇష్టమైన Begin the Beguine గీతాన్ని ఆలపించారు. ప్రైదరాబాద్, మెహెరాబాద్, లక్నో, నాగపూర్, పూనే, వార్ధ, అహ్మాద్ నగర్, ప్రాస్, దెన్వర్ నుండి ప్రేమికులు బాబా సంకీర్తనలను శ్రావ్యంగా గానం చేశారు. బాబా సత్య ప్రేమ సందేశాలను డాక్టర్ యాన్ (మెహెరాబాద్), సో॥ మైక్ హంగ్ (చైనా), సో॥ రాజన్ భగీరథ్ తివారి (అహ్మాద్ నగర్), సో॥ ప్రతాప్ ఆహిర్ (పూనే) ప్రేమికులకు అందించారు. డాక్టర్ ఏంజెలా లీచాన్ (మిస్టర్ బీచ్) బాబా ప్రార్థనలను చేశారు. బాబా నామ సంకీర్తన మరియు హరతిని సో॥ మల్లిక్ బృందం (కాకినాడ) శ్రావ్యంగా గానం చేశారు. మధ్యాహ్నం 1 గం. నుండి సాయంత్రం 4 గం. వరకు ఏర్పాటు చేసిన కార్యక్రమంలో బాబా సందేశాలను సో॥ రమేష్ జంగ్ గారు (ట్రస్ట్, మెహెరాబాద్), సో॥ సురేంద్ర ధాదే (పూనే), సో॥ నీలిమా గారు (అహ్మాద్ నగర్), సో॥ బి.రామకృష్ణయ్య గారు (ప్రైదరాబాద్) ప్రేమికులకు అందించారు. బాబా సంకీర్తనలను పూనే, అమరావతి, వార్ధ, లక్నో, ముంబాయి, నిజమాబాద్, ప్రైదరాబాద్, చెన్నై, కాకినాడ, బెరంగాబాద్, బిలాన్ పూర్, మిర్రీల్ బిచ్, వెస్ట్ ఆఫ్రికా నుండి ప్రేమికులు మధురంగా గానం చేశారు. సో॥ మెహెర్ ప్రసాద్ రాజు గారు (మెహెరాబాద్) బాబా ప్రార్థనలను చేశారు. సో॥ గోవీ బృందం (ప్రైదరాబాద్) హరతి ఆలపించారు. సాయంత్రం 5 గం. నుండి 7.30 గం. వరకు జరిగిన కార్యక్రమంలో బాబా సందేశాలను సో॥ మెహెర్ నాథ్ కల్యాం

(ట్రస్టీ), సో॥ దిల్ మెహార్ బరూచ (పూనే), మెహార్ కృష్ణ (నాసిక్) ఎన్. నరేంద్ర ప్రసాద్ (హైదరాబాద్), అన్నా ఖండాలే (మెహారాబాద్) ప్రేమికులకు అందించారు. బాబా సంకీర్తనలను పూనే, కాకినాడ, కెనడా, మెహారాబాద్, మిర్సీల్ బీచ్, ముంబాయి, ఆర్స్ట్ డెప్రోడూన్, విశాఖపట్టం, అమరావతి, అహ్మద్ నగర్ ప్రేమికులు మధురంగా గానం చేశారు. బాబా ప్రార్థనలను ప్రశాంత్ ఆహార్ (పూనే), పీటర్ అండ్ డేబీ నార్ట్స్ (మిర్సీల్ బీచ్) మధురంగా గానం చేశారు. చిన్నారులు మెహార్ నిధి మరియు మెహార్ ఈషా (హైదరాబాద్) బాబా హరతి చక్కగా గానం చేశారు. సో॥ జెఫ్ మరియు పీటర్ (మిర్సీల్ బీచ్) బాబా ఆప్ట్రేలియన్ పోరతి గానం చేశారని సో॥ జల్లు వెంకట మెహార్ (మెహారాబాద్) తెలియచేశారు.

అవతార్ మెహార్బాబా ఆంధ్ర కేంద్రం : అవతార్ మెహార్బాబా ఆంధ్ర కేంద్రం వెబ్సైట్ ద్వారా 'అవతార్ మెహార్బాబా ఆంధ్రసెంటర్ యూట్యూబ్ చానల్' జూన్ 1వ తేదీనాడు అవతారుని ఆశీస్పులతో ఉదయం 7 గంటలకు వర్ష్యవల్గా ప్రారంభించబడుతుంది. ప్రపంచవ్యాప్తంగా వున్న తెలుగు ప్రేమికులందరూ బాబా సంకీర్తనలు, బాబా సత్యప్రేమ సందేశాలను వీక్షించి బాబా ప్రేమను పొందగలరని సో॥ మెహార్ ప్రసాద రాజగారు (ఆంధ్ర కేంద్ర కార్యదర్శి) తెలియజేశారు.

మెహారాబాద్ - ప్రియతమ బాబా 95వ మాన వార్షికోత్సవం : ప్రతి సంవత్సరం బాబా ప్రేమికులందరం బాబా మానవార్షికోత్సవమును ప్రియతమ బాబా సన్మిధిలో మెహారాబాద్లో జరుపుకొనుచున్నాము. ఈ సంవత్సరం కోవిడ్-19 వల్ల దేశంలోని అన్ని ప్రార్థనామందిరాలను ప్రభుత్వం వారు ప్రేమికుల సందర్శనకు అనుమతించుటలేదన్న విషయం ప్రేమికులకు విదితమే. ఈ సందర్శంగా రాబోవు జాలై 10వ తేదీన బాబావారి 95వ మానవార్షికోత్సవమును ప్రేమికులు ఎవరి గృహములలో వారు జరుపుకోవలసినదిగా ట్రస్ట్ ఛైర్మన్ సో॥ శ్రీధర్ కేల్కర్గారు తెలియజేశారు. (ఛైర్మన్ గారి పూర్తి సందేశమును వచ్చే సంచికలో ప్రేమికులకు అందజేయగలము.)

నిర్వాణాలు రాజం : రాజం కేంద్ర బాబా ప్రేమికుడు సో॥ బసవరాజు

9.5.2020న ఉదయం 9.45 గంటలకు బాబా నామస్తరణతో బాబా ప్రేమలో తుదిశ్వాస విడిచారని సో॥ రమణమూర్తిగారు తెలియజేశారు. ఉత్తరాంధ్ర ప్రేమికు లందరకు సుపరిచితుడు. రాజాగారు వాలంటీరుగా అమరతిథిలో ఎన్నో సంవత్సరాల నుంచి సేవలందించే వాడు. రాజం కేంద్రం ఎదురుగానే ఇంటిని నిర్మించుకుని బాబా సేవను చేసుకున్న ధన్యజీవి.

కొప్పూరు వాస్తవ్యులు సో॥ భీమశంకరం గారు మే మాసంలో బాబా ప్రేమలో తుదిశ్వాస విడిచారని వారి స్నేహితులు సో॥ పప్పూరునికుంజ్ గారు తెలియజేశారు.

బాబా ప్రేమికులు సో॥ నారెడ్డ జనార్థనరెడ్డి గారి సతీమణి సో॥ సుజాత గారు 10.5.2020న బాబా ప్రేమలో తనువు చాలించారని తెలియజేశారు. సో॥ జనార్థనరెడ్డి గారు బొంబాయిలో స్థిరపడిన తెలంగాణవాసి. వీరు ప్రతి సంవత్సరము అమరతిథిలో క్యా వాలంటీరుగా తమ సేవలను అందిస్తుంటారు. సుజాత గారు వారికి పూర్తి సహకారం అందించేవారని తెలియజేశారు.

బాబా ప్రేమికులు సో॥ నర్సింహమూర్తిగారి (రిటైర్డ్ లెక్చరర్ వరంగల్) సతీమణి సో॥ శారదగారు మేనెల 17వ తేదీన బాబా ప్రేమలో తనువు చాలించారని తెలియజేశారు.

బాబా ప్రేమికులు వరంగల్జిల్లా, పొనిచు గ్రామ వాస్తవ్యులు సో॥ జయమృగారు మే 20వ తేదీ బాబా ప్రేమలో బాబా నామం తలచుకుంటూ తుదిశ్వాస విడిచారని సో॥ అజయ్యబాబు గారు (ప్రైదరాబాద్) తెలియజేశారు.

AVATAR MEHER

MAY - 2020

RNINo. : APTEL 3142/57

Postal Regd. No. : D/VJ/053/2018-20

Date of Publication : 7.5.2020

Date of Posting :

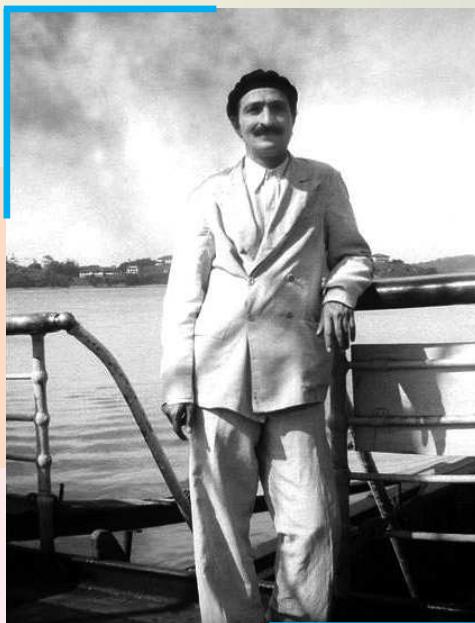
Hyderabad : 10 & 11th May - 2020

Vijayawada: 12 & 13th May - 2020

website : www.avatarmeher.org

పేజీలు : 32

విడి ప్రీతి వెల రూ. 10/-, సింహాసనా : రూ. 125/-

Editor in Chief

B. Ramakistaiah

Working Editor

E.S. Prabhakar

Associate Editors

M.V.R.K. Balaji,
Meher Venkat

Printed & Published on behalf of Avatar Meher Baba Andhra Centre,

from Meher Medicare Centre

Ganapatirao Road, Kothapet, Vijayawada-520 001.

and Printed at Orion Printers, Lakdikapul,
Hyderabad - 500 004.

If undelivered return to

16-8-240/7, Malakpet, Hyderabad - 500 024.